Contents

1	Wprowadzenie do Rachunku Różniczkowego				
	1.1 Algebra	. 2			
	1.1.1 Wartość Bezwzględna	. 2			
	1.1.2 Funkcja Kwadratowa	. 5			
	1.2 Trygonometria				
2	Rachunek różniczkowo-całkowy				
3	Algebra liniowa	8			
	3.1 Wektory	. 8			
4	Logika i Dowody matematyczne				

1 Wprowadzenie do Rachunku Różniczkowego

1.1 Algebra

1.1.1 Wartość Bezwzględna

Dla liczby x, wartość bezwzględna oznacza:

$$|x| = \begin{cases} x & \text{jeśli } x \ge 0, \\ -x & \text{jeśli } x < 0. \end{cases}$$

Wartości bezwzględne posiadają również własne własności:

$$\sqrt{a^2} = |a|$$

$$|a|^2 = a^2$$

$$|a \cdot b| = |a| \cdot |b|$$

$$\left| \frac{a}{b} \right| = \frac{|a|}{|b|}$$

$$|a| = |b| \iff a = b \land a = -b$$

Dla 2 liczb możemy wyznaczyć odległość pomiędzy nimi na osi liczbowej. Odległość jest zawsze liczbą dodatnią. Aby obliczyć odległość pomiędzy a i b możemy skorzystać z następójących wzorów:

$$|a - b|$$
$$|b - a|$$

Aby obliczyć punkt równoległy od punktu a i b można wykorzystać następujący wzór:

$$p = \frac{a+b}{2}$$

Równania z wartością bezwzględną

Równanie z wartością bezw
ględną takie jak np. |x-2|=5 można rozwiązać na 3 sposoby:

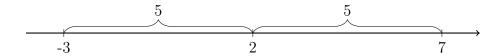
 Sposób algebraiczny jest jednym z najczęściej używanych sposobów do obliczania wartości bezwzględnej

$$|x-2| = 5$$

$$x-2 = 5 \lor x-2 = -5$$

$$x = 7 \lor x = -3$$

• Sposób geometryczny opiera się na graficznym przedstawieniu równania

• Istnieje również sposób funkcyjny, który polega na narysowaniu funkcji po obu stronach równania i sprawdzeniu, dla jakich wartości zmiennych wyniki są równe. Ze względu na to, że ten sposób jest bardziej żmudny, a dwa wcześniejsze podejścia są bardziej efektywne, nie zostanie on przedstawiony graficznie w tym miejscu.

Warto również pamiętać aby nie liczyć równań których wynik równania z wartością bezwględną jest liczba ujemna np.

$$|x-2| \neq -5$$

Równania z zagnieżdzoną wartością bezwględną

Jest też typ równań który posiada wartość bezwględną w wartości bezwzględnej, wtedy takie równanie trzeba rozbić na 2 mniejsze opuszczając przy tym wartość bezwględną, np. ||x+2|-6|=1

$$||x+2|-6|=1$$

Trzeba rozdzielić w tym momencie to równanie na 2 mniejsze, usuwając pierwszą wartość bezwględną.

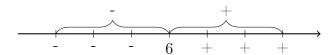
$$\begin{aligned} |x+2|-6 &= 1 & \lor & |x+2|-6 &= -1 \\ |x+2| &= 7 & \lor & |x+2| &= 5 \\ x+2 &= 7 \lor x+2 &= -7 & \lor & x+2 &= 5 \lor x+2 &= -5 \\ x &\in \{-9,-7,3,5\} \end{aligned}$$

Równania z wartością bezwględną i x

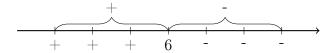
Jeśli mamy równanie np. |x-6|=3x+2 musimy rozpatrzyć 2 przypadki:

$$x \in (-\infty, 6) \quad \cup \quad x \in (6, +\infty)$$

Skąd to wiemy? Jeżeli nie mamy pewności tworzymy oś liczbową i zaznaczamy dla niej x który spełnia równanie: x-y=0. Wybieramy losową liczbe dodatnią np. 20. Jeśli liczba będzie większa liczby wieksze idą w prawą strone, a na odwrót w lewo.

Drugi przypadek aby lepiej zwizuwalizować: |6 - x| = 3x + 2. Biorąc w tym momencie "przykładowe" 20 otrzymujemy liczbe mniejszą od początkowej.

Ważna uwaga, jeżeli napoczątku zamienimy kolejność aby po lewej stronie stał x (nie -x bo wtedy jest to coś innego) zawsze otrzymamy opcje nr. 1. Na przykład:

$$|6 - x| = |x - 6|$$

Po tym jak ustaliliśmy przedziały równania, możemy obliczyć te 2 równania. Dla równania pierwotnego |x-6|=3x+2. Dla przedziału liczb mniejszych mnożymy przez -1, a dla większych zostawiamy.

$$x \in (-\infty, 6) \quad \cup \quad x \in \langle 6, +\infty \rangle$$

$$-x + 6 = 3x + 2 \quad \lor \quad x - 6 = 3x + 2$$

$$-4x = -4 \quad \lor \quad -2x = 8$$

$$x = 1 \quad \lor \quad x = -4 \notin \langle 6, +\infty \rangle$$

Nierówności z wartością bezwzględną

• Sposób algebraiczny dla równania $|x+2| \le 7$. Dla znaków < i \le rozdzielone równanie będzie koniunkcją \land (i), natomiast dla > i \ge równania będą alternatywą \lor (lub).

$$|x+2| \le 7$$

$$x+2 \le 7 \land x+2 \ge -7$$

$$x \le 5 \land x \ge -9$$

$$x \in \langle -9, 5 \rangle$$

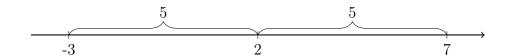
$$|x-7| > 2$$

$$x-7 > 2 \lor x-7 < -2$$

$$x > 9 \lor x < 5$$

$$x \in (-\infty, 5) \cup (9, +\infty)$$

• Sposób geometryczny dla równania $|x+2| \le 7$

Ten sposób polega na analizie graficznego przedstawienia wartości bezwzględnej. Analizując grafike można zauważyć, że przedział to:

$$x \in \langle -9, 5 \rangle$$

Przykładowe nierówności dla poszczególnych wyników:

$$|x| \ge 0 \quad x \in \mathbb{R}$$
$$|x| < 0 \quad x \in \emptyset$$
$$|x - y| \le 0 \quad x \in \{y\}$$

Nierówności z zagnieżdzoną wartością bezwzględną

Nierówności z zagnieszczoną wartością bezwzględną np.

$$||x+2|-4|<10$$

działają na tej samej zasadzie co zwykłe nierówności tylko, że rozbite na jeszcze drugą część. Dalej trzeba pamiętąc o znakach \wedge i \vee , czyli koniunkcji i alternatywie oraz o zamianie znaków (np. z > do <) oraz zmiane liczby na przeciwną.

1.1.2 Funkcja Kwadratowa

Postać kanoniczna

Funkcja kwadratowa w postaci kanonicznej to taka która ma wzór:

$$y = a(x - p)^2 + q$$

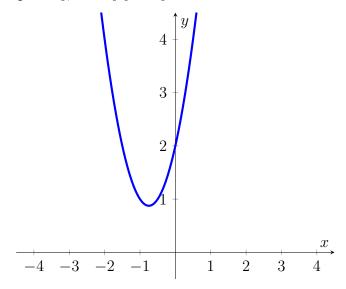
gdzie: $a \neq 0$ oraz [p, q] to przesunięcie równoległe wykresu.

Postać ogólna

Funkcja kwadratowa w postaci ogólnej to taka która ma wzór:

$$y = ax^2 + bx + c$$

gdzie: $a \neq 0$ oraz $a,b,c \in \mathbb{R}$. Przykładowa funkcja kwadratowa została przedstawiona poniżej, wzór jej to: $y=2x^2+3x+2$

Podstawowy opis i własności funkcji

Wyróżnik Δ (delta) trójmianu kwadratowego: ax^2+bx+c to:

$$\Delta = b^2 - 4ac$$

Dzięki wyróznikowi (Δ) można wyznaczyć miejsca zerowe. Ilośc miejsc
 zerowych zależy od delty. Jeżeli $\Delta>0$ to funkcja posiada 2 miejsca zerowe:

$$x_0 = \frac{-b - \sqrt{\Delta}}{2a} \quad \lor \quad x_0 = \frac{-b + \sqrt{\Delta}}{2a}$$

Natomiast jeżeli $\Delta = 0$ to funkcja posiada jedno miejsce zerowe:

$$x_0 = \frac{-b}{2a}$$

Dla $\Delta<0$ funkcja nie przyjmuje miejsc zerowych (Brak rozwiązania). Parabola funkcji kwadratowej posiada wierzchołek w punkcie W=(p,q), gdzie:

$$p = \frac{-b}{2a}$$

$$q = \frac{-\Delta}{4a} \quad \lor \quad q = f(p)$$

Ramiona paraboli skierowane są:

W góre dla: a > 0

W dół dla: a < 0

Oś symetri paraboli to: x = p

Punkt przecięcia z OY, posiada współrzędne (0, c)

Postać iloczynowa

Funkcja kwadratowa w postaci iloczynowej istnieje jeżeli $\Delta \geq 0$ i posiada wzór:

$$y = a\left(x - x_1\right)\left(x - x_2\right)$$

gdzie: x_1 i x_2 to miejsca zerowe funkcji kwadratowej.

1.2 Trygonometria

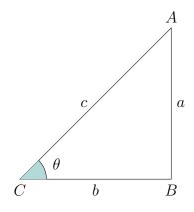
W \triangle prostokątnym dany jest kąt $\theta.$ Wyraża się 4 funkcje trygonometryczne:

$$\sin \theta = \frac{a}{c}$$

$$\cos \theta = \frac{b}{c}$$

$$\tan \theta = \frac{a}{b}$$

$$\cot \theta = \frac{b}{a}$$

Funkcje trygonometryczne również posiadają tożsamości trygonometryczne takie jak np.

$$\sin^2 \theta + \cos^2 \theta = 1$$

$$\operatorname{tg} \theta = \frac{\sin \theta}{\cos \theta}$$

$$\operatorname{ctg} \theta = \frac{\cos \theta}{\sin \theta}$$

$$\operatorname{tg} \theta \cdot \operatorname{ctg} \theta = 1$$

Funkcje trygonometryczne można konwertować na inne funkcje:

$$\sin(90^{\circ} - \theta) = \cos \theta$$
$$\cos(90^{\circ} - \theta) = \sin \theta$$
$$\tan(90^{\circ} - \theta) = \cot \theta$$
$$\cot(90^{\circ} - \theta) = \tan \theta$$

2 Rachunek różniczkowo-całkowy

3 Algebra liniowa

3.1 Wektory

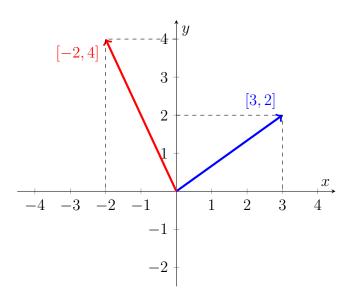
Wektor to uporządkowana para liczb. Jeśli wektor ma początek to jest to, wektor zaczepiony który jest oznaczany symbolem \overrightarrow{AB} . Jeżeli dane są punkty $A = (x_1, y_1)$ oraz $B = (x_2, y_2)$, to współrzędne wektora \overrightarrow{AB} określa wzór:

$$\overrightarrow{AB} = [x_2 - x_1, y_2 - y_1]$$

Jeśli natomiast wektor nie ma początku to jest to wektor swobodny który jest oznaczany symbolem \overrightarrow{v} , \overrightarrow{u} , \overrightarrow{w} .

$$\overrightarrow{u} = \overrightarrow{w} \Longleftrightarrow u_x = w_x \land u_y = w_y$$

Na rysunku poniżej został przedstawiony wygląd wektora [3,2] i [-2,4] w układzie współrzędnych:

Długość wektora \overrightarrow{w} oraz \overrightarrow{AB} można zapisać następująco:

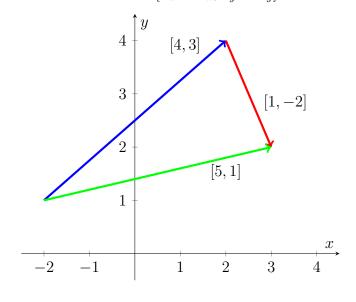
$$|\overrightarrow{w}| = \sqrt{w_x^2 + w_y^2}$$
$$|\overrightarrow{AB}| = \sqrt{(x_2 - x_1)^2 (y_2 - y_1)^2}$$

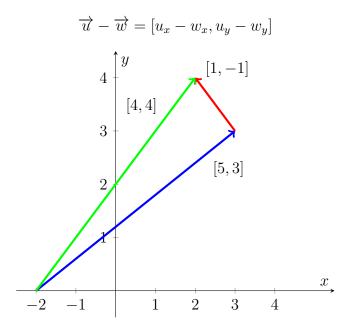
gdzie:

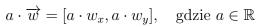
• $A(x_1,y_1)$ i $B(x_2,y_2)$ to długości wektora \overrightarrow{AB}

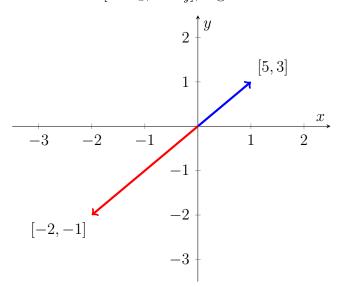
Sumą, różnicą, iloczynem $\overrightarrow{u}=[u_x,u_y]$ i $\overrightarrow{w}=[w_x,w_y],$ wyraża się wzorem:

$$\overrightarrow{u} + \overrightarrow{w} = [u_x + w_x, u_y + w_y]$$

Wektory $\overrightarrow{u} = [u_x, u_y]$ i $\overrightarrow{w} = [w_x, w_y]$, są przeciwne wtedy, gdy suma wektorów \overrightarrow{u} i \overrightarrow{w} jest wektorem zerowym, czyli:

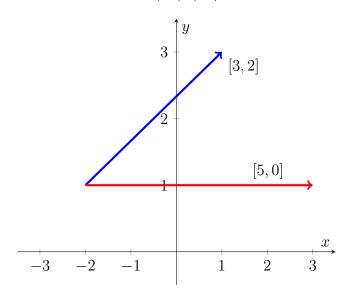
$$\overrightarrow{u} = -\overrightarrow{w} \Longleftrightarrow u_x + w_x = 0 \land u_y + w_y = 0$$

Iloczyn skalarny wektorów $\overrightarrow{u} = [u_1, u_2]$ i $\overrightarrow{w} = [w_1, w_2]$ to liczba, którą można uzyskać dodając iloczyny odpowiednich współrzędnych:

$$\overrightarrow{u} \cdot \overrightarrow{w} = u_1 \cdot w_1 + u_2 \cdot w_2$$

Iloczyn skalarny wektorów można również wyliczyć znając długości wektorów $|\overrightarrow{u}|$ i $|\overrightarrow{w}|$ oraz kąt θ między nimi:

$$\overrightarrow{u} \cdot \overrightarrow{w} = |\overrightarrow{u}| \cdot |\overrightarrow{w}| \cdot \cos \theta$$

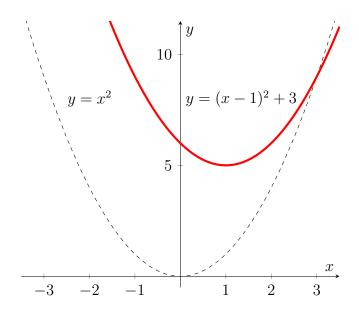
Przesunięcie równoległe wzdłuż osi OX i OY

Przesunięcie wykresu funkcji najłatwiej jest zapisywać w postaci wektora przesunięcia:

$$\overrightarrow{u} = [1, 5]$$

$$\overrightarrow{w} = [-2, -4]$$

Wektor $\overrightarrow{u}=[1,5]$ oznacza przesunięcie wykresu funkcji o 1 jednostke w prawą stronę i 5 jednostki do góry, natomiast wektor $\overrightarrow{w}=[-2,-4]$ oznacza przesunięcie o jednostek 2 do lewej i 4 jednostki w dół. Na wykresie poniżej zostało przedstawione przesunięcie funkcji o wektor $\overrightarrow{u}=[1,5]$.

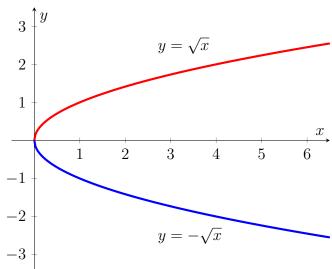
Ogólny wzór przesunięcia funkcji o wektor $\overrightarrow{v} = [p,q]$ to:

$$g(x) = f(x - p) + q$$

Przekształcenie symetralne względem osi OX i OY

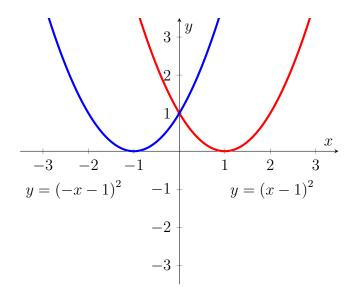
Jeżeli wykres funkcji y=f(x) odbijem symetrycznie względem osi OX, otrzymamy wykres funkcji

$$y = -f(x)$$

Jeżeli wykres funkcji y=f(x) odbijem symetrycznie względem osi OY, otrzymamy wykres funkcji

$$y = f(-x)$$

4 Logika i Dowody matematyczne

Symbole i ich znaczenie

 ${\bf W}$ logice matematycznej występuje duża ilość symboli matematycznych, a to one i ich znaczenie:

Symbol	Znaczenie
\neg, \sim	negacja
\wedge	i
\vee	lub
<i>:</i> .	zatem
\Leftrightarrow	równoważność

 $\mathbf{A} \wedge \mathbf{B}$

Τ

Τ

 \mathbf{T}

F

Τ

F

Τ

_	A	В	$\mathbf{A} \Leftrightarrow \mathbf{B}$
	Τ	Τ	Τ
-	T	F	\mathbf{F}
	F	Τ	F
	F	F	Т

Prawa rachunku - wzory i definicja

Prawa De Morgana

$$\neg (P \land Q) \Leftrightarrow \neg P \lor \neg Q$$
$$\neg (P \lor Q) \Leftrightarrow \neg P \land \neg Q$$

Prawo asocjacyjne

$$P \wedge (Q \wedge R) \Leftrightarrow (P \wedge Q) \wedge R$$

 $P \vee (Q \vee R) \Leftrightarrow (P \vee Q) \vee R$

Prawo idempotentności

$$P \land P \Leftrightarrow P$$
$$P \lor P \Leftrightarrow P$$

Prawo rozdzielności

$$P \wedge (Q \vee R) \Leftrightarrow (P \wedge Q) \vee (P \wedge R)$$
$$P \vee (Q \wedge R) \Leftrightarrow (P \vee Q) \wedge (P \vee R)$$

Prawa absorpcji

$$P \lor (P \land Q) \Leftrightarrow P$$
$$P \land (P \lor Q) \Leftrightarrow P$$

Prawo podwójnej negacji

$$\neg \neg P \Leftrightarrow P$$

Dowody Matematyczne

Przypuszczenie 1. Załóżmy, że $n \in \mathbb{Z}$, n > 1 i do tego nie jest liczbą pierwszą. Wtedy $2^n - 1$ nie jest liczbą pierwszą.

Udowodnienie przypuszczenia 1. Ponieważ n nie jest liczbą pierwszą, istnieją liczby całkowite dodatnie a i b takie, że a < n, b < n, i n = ab. Niech $x = 2^b - 1$ i $y = 1 + 2^b + 2^{2b} + \cdots + 2^{(a-1)b}$. Więc

$$xy = (2^{b} - 1) \cdot (1 + 2^{b} + 2^{2b} + \dots + 2^{(a-1)b})$$

$$= 2^{b} \cdot (1 + 2^{b} + 2^{2b} + \dots + 2^{(a-1)b}) - (1 + 2^{b} + 2^{2b} + \dots + 2^{(a-1)b})$$

$$= (2^{b} + 2^{2b} + 2^{3b} + \dots + 2^{ab}) - (1 + 2^{b} + 2^{2b} + \dots + 2^{(a-1)b})$$

$$= 2^{ab} - 1$$

$$= 2^{n} - 1.$$

Ponieważ b < n, możemy stwierdzić, że $x = 2^b - 1 < 2^n - 1$. Dodatkowo, ponieważ ab = n > a, wynik stąd, że b > 1. Zatem, $x = 2^b - 1 > 2^1 - 1 = 1$, czyli $y < xy = 2^n - 1$. Zatem, udowodniliśmy, że $2^n - 1$ można zapisać jak iloczyn dwóch liczb dodatnich całkowitych x i y, obie liczby są mniejsze niż $2^n - 1$, czyli $2^n - 1$ nie jest liczbą pierwszą.